

Ovocie Ducha Svätého

V dnešný sviatok sme počuli, ako Duch Svätý na päťdesiaty deň zostúpil na apoštolov z neba v podobe hukotu, ako keď sa ženie prudký vietor. Duch Svätý **dal o sebe vedieť**, a to nielen apoštolom, ale aj ostatným, to jest nábožným Židom, ktorí prišli na tento sviatok do Jeruzalema. Duch Boží naplnia najprv apoštolov, a vedie ich k tomu, aby hovorili ostatným o veľkých skutkoch Božích. A pôsobí aj veľký Turíčny zázrak, keď každý kto počúva hovoriť apoštolov, rozumie im, aj keď pochádzali z rôznych krajín a hovoria inými jazykmi. Tento zázrak potvrdzuje Ježišovo prisľúbenie, že pošle apoštolom od Otca prisľúbeného Ducha Pravdy. Zároveň je to začiatkom činnosti Cirkvi, ktorá bola dnes týmto Duchom pokrstená, aby vytvárala nové spoločenstvo, resp. tajomné telo Kristovo. A zároveň že toto spoločenstvo bude žiť v jednote pravdy, ktorá im bude odovzdaná skrze apoštolov. Aj dnes prostredníctvom tohto liturgického sviatku Duch Svätý sa nám dáva poznať, že On zostupuje pre nás z neba od Otca a Syna, aby nám dal porozumieť a chápať zmysel Písma, aby nás zjednocoval vo svojej láske a milosti, a aby nás prostredníctvom hierarchie,

teda nástupcov apoštolov viedol k svätosti života.

Duch Svätý, ktorý dnes zostupuje na cirkev, **je ten istý**, ako zostúpil za čias apoštolov, aj keď dnes už jeho prejavy nie sú zmyslami viditeľné, či počuteľné. Ale duchovné účinky sú tie isté. Osobitne o nich hovorí najstarší hymnus k Duchu Svätému, ako sme to počuli v sekvencii pred evanjeliom. Tieto účinky sú rozličné, ako to dnes podáva Pavol Korinťanom. A to podľa služieb a potrieb každého jednotlivca. Preto vďaka poslušnosti viery vnímame aj my s radosťou tieto účinky a prosíme Ducha Svätého, aby sa aj v nás prejavili dnes a v celom našom živote v dostatočnej miere a sile.

Dnešný sviatok nám pripomína, že Kristus prostredníctvom tohto Ducha bude pokračovať vo svojich spásonosných skutkoch až do konca sveta. A to vo svojich apoštoloch sa stane svetlom sveta a hlavne vo sviatostiach cirkvi bude uzdravovať každú chorobu a každý neduh. Dodávať silu, tešiť. Bude príjemným spoločníkom a zároveň odmenou.

Keď sa zhromaždení židia v tento deň Turíc pýtali apoštolov: „Mužovia bratia, čo máme robiť?“ Apoštoli im odpovedali: „Nech sa z vás každý dá pokrstiť na odpustenie hriechov, a dostane Ducha Svätého.“ Preto, ako sme si povedali aj minulú nedeľu, že k tomu, aby Duch Svätý mohol v nás spôsobovať tieto účinky, je potrebné, aby sme **prostredníctvom sviatostí zmierenia** dostali odpustenie hriechov a dostali dar Ducha Svätého. Lebo ako píše Pavol Rimanom: „**Kto nemá Kristovho Ducha, ten nie jeho jeho.**“ Takže ak chceme, aby Duch Boží mohol v nás účinkovať, musíme ho najprv vlastniť. A vlastniť ho nemôžeme, ak nie sme v stave posväcujúcej milosti. Teda ak máme v sebe smrteľný, alebo niekoľko smrteľných hriechov. Iba svätá spoveď nás môže doviesť do spoločenstva živých. Preto sa všetci máme usilovať o to, aby sme sa mohli ospovedať a prijať Ducha Božieho. Modlime sa za to. Lebo ako sme to počuli aj v dnešnom evanjeliu, že príchod a prijatie Ducha Svätého je spojené s pokáním a odpustením hriechov: „**Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.**“

Každý, ktorý je v milosti posväcujúcej, má si tiež uvedomovať, **aký dar od Ducha svätého dostal**. Teda ktorým môže byť na úžitok iným, to jest na všeobecný úžitok. Ide nielen o prirodzený talent, ako sme to už často krát spomenuli, ale aj o nadprirodzený, to jest duchovný dar, ktorým môžem byť na osoh, hlavne na duchovný osoh druhému. Rozlíšiť tento dar v sebe, resp. ho spoznať môžeme vtedy, keď túžime iným pomáhať k svätosti, k pokániu, k radosti, zdraviu, pokoju. Jednoducho, keď chceme iným byť na úžitok. Duch Boží v nás spôsobí určitú náklonnosť a chcenie iným pomáhať. Za túto lásku sa treba modliť, ako i o spoznanie tejto svojej služby v cirkvi. A tak Duch Svätý môže spôsobiť v nás túžbu, aby bol druhý uzdravený, alebo potešený, alebo poučený, alebo aby sa mu uľavilo prostredníctvom mojej sociálnej alebo charitatívnej služby či fyzickej pomoci.

Všetci dnes potrebujeme tohto Ducha Svätého vzývať, aby nás naplnil v čim väčšej miere a sile, aby jeho hukot z neba bol zrejmý nielen nám samým, ale aj ostatným ľuďom, ktorí túžia mať s ním jedno spoločenstvo, ktorí milujú Boha.

A napokon zoslanie Ducha Svätého, ako to podáva či potvrdzuje žalmista, spôsobuje opätovné stvorenie a obnovenie tvárnosti zeme. Ako i naopak odňatie Ducha Svätého spôsobuje hynutie a návrat do prachu. Preto všetko, čoho sa dotkne, resp. keď dovolíme, aby sa čohokol'vek dotkol Duch Svätý, sa obnovuje a vracia sa k prvotnému jeho cieľu stvorenia. Preto je poslanie Ducha Svätého spojené s obnovou stvorenia, teda aj nás a nášho celého života. Preto Duch Svätý spôsobuje život, teda oživuje, zatiaľ čo jeho absencia, teda jeho neprítomnosť spôsobuje úbytok života, resp. jeho koniec a zánik, hlavne jeho ovocia. Ovocie Ducha Svätého ako vieme sú „**láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, zhovievavosť, dobrotá, láskavosť, vlídnosť, vernosť, skromnosť, zdržanlivosť, čistota.**“ Gal 5, 22.23)

A kde nie je Duch Svätý, teda kde sa neprináša toto ovocie, tak tam je skôr ovocie hriechu, či skutky tela, ako to hovorí Pavol Galat'anom: „**smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie, a im podobné.**“

Vidíme tento rozdiel? Kto by nechcel skôr mať vlastnosti Ducha ako tela? Preto dnes vzývame Ducha Svätého, aby nás naplňal a pomohol prinášať to pravé ovocie života a lásky. Amen.